

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՄԱՆՈՐԻ ԵՎ Ս. ԾՆՆԴՅԱՆ ԽՈՂԵՐ

Նոր տարի է և ս. Ծնունդ:

Պատմության գիրկն անցավ 1978 թվականը՝ իրադարձություններով հարուստ և սի տարի թե՛ ողջ աշխարհի և թե՛ մեր եկեղեցու ու ժողովրդի համար:

Մարդկությունը երախտագիտությամբ է փակում 1978 թվականը, որպես պատմություն, և վառ հույսերով դիմավորում 1979-ը, որպես նոր կյանքի սպիտակ մատյան. «Նորոգեցարուք ի նորոգութիւն մտաց ձերոց... և մեք ի նորոգումն կենաց շրջեացուք» (Հովմ. ԺԲ 2, 24):

Քրիստոնյա մտածողության համար երբեք էլ պատահականություն չէ Նոր տարվա և ս. Ծննդյան տոների այս հաջորդականությունը, ժամանակի և կյանքի խորհուրդների աղերսը:

Արդարև, մարդկային ամեն մի նոր ծնունդ կամ գոյություն աշխարհի վրա հավիտենական կյանքի, Ավետարանի բացատրությամբ՝ «առաել կեանք»-ի տոնն է՝ նորոգված ժամանակի մեջ.

«Զի հինն անց և արդ նոր եղև ամենայն» (Բ Կորթ. ԺԲ 17):

Նոր տարվա այգաբացին Քրիստոսի ծրնունդը մարդկությանն ուղղված սրբազան մի կոչ է հոգևոր, բարոյական նորոգված կյանքով ապրելու համար:

Նորոգված կյանքով ապրելու զգացումի և գիտակցության մեջ մարդու համար ժամանակը, տարին թարմանում, երիտասար-

դանում է, իսկ ինքը մարդը՝ իր հուզական, զգացական և իմացական աշխարհով սոնականանում, պայծառակերպվում և լուսե գալիքի նկատմամբ վառ հույսերի, տենչերի և անկոտրում հավատի մեջ աշխարհն էլ ավելի է գեղեցկացնում, և զգացվում է կյանքի վեհությունն ու նպատակալացությունը, կյանքի բանաստեղծությունն ու հավերժի բերկրանքը:

«Մարդկանց կյանքը բարենորոգելու և վերակերտելու համար աշխարհին իրենց պատգամը բերած մեծ մտածողներից ու գործիչներից վեր, այսօր մեր գիտակցության մեջ հառնում է աստվածային պատկերը Փրկչին մեր Հիսուսի Քրիստոսի, — ասում է Վեհափառ Հայրապետը Մայր տաճարում խոսած ս. Ծննդյան իր գեղեցկահյուս և բովանդակալից քարոզի մեջ, — որ իսկ բաթախող սիրտը աշխարհին բերեց ու զոհաբերեց, որպեսզի մարդկանց «բարեղեն սրտերը» սիրով ճմլվեն, ինչպես ուսուցանում էր ութ հարյուր տարի առաջ մեր հավատավոր ժողովրդի մեծ զավակ սուրբ Ներսես Շնորհալին:

Ահա ճշմարիտ ճանապարհը մարդկային կյանքի բարենորոգման, վերակերտման, հոգիների փրկության: Քրիստոսի սիրով լուսավորել, խաղաղեցնել, ազնվացնել մարդու սիրտը, նրա հոգեկան ներաշխարհը: Մենք հավատում ենք այս գերագույն ճշմարտության:

Այո՛, մարդկության հոգևոր, բարոյական վերածնունդը, կատարելագործությունը՝ ահա Նոր տարվա և ս. Ծննդյան տոների խորհուրդն ու պատգամը, որովհետև, ըստ Վեհափառ Հայրապետի ծննդյան բարոզի պատկերավոր արտահայտության. «Հիմա մարդու մշտական վերանորոգումն է, մշտական հեղափոխումը»:

Արդարև, մարդկության բարոյական և հոգևոր կատարելագործումը, խաղաղությունն ու ներդաշնակությունը կարող են իրականանալ միայն և միայն ս. Ծննդյան պատգամներով և Ավետարանի լույսով:

Ավետարանի լույսը միայն կարող է էլ ավելի լուսավորել մարդկանց սրտերը, էլ ավելի ազնվացնել և խաղաղեցնել մարդկանց հոգիները, որովհետև «Դառնությամբ պետք է հաստատենք թե նույն մարդը տակավին հեռու է իր ներաշխարհում ավելի լույս սփռելուց, իր կյանքում ներդաշնակ մի օրինաչափության եղբարկվելուց», շեշտում է Վեհափառ Հայրապետը իր բարոզի մեջ:

Մարդու ազնվացման ճանապարհի վրա Աստուծո պատկերով ստեղծված մարդու գերագույն կոչումն է ժամանակի և կյանքի գույզ մատչանքը լցնել աստվածահաճո, մարդասիրական և հայրենամկեր աշխատանքներով, «գրոց արժանի արության գործերով»:

Աշխատանքով վեհանում է մարդը, իսկ հարստանում և գեղեցկանում է նաև կյանքը:

Հայ ժողովուրդը թե՛ մայր հայրենիքում և թե՛ սփյուռքի տարածքի վրա, հանրագումարի բերելով իր ապրած օրերի հաշիվը, քրիստոնեական վառ հավատով, սրտատուշ լավատեսությամբ, գիտակից և լուրջ պատասխանատվության զգացմունքներով և սրտագին խոհերով բացում է և՛ նոր ժամանակների, և՛ նոր կյանքի մատչանքը:

Անցնող տարին մեր եկեղեցու, մեր ժողովրդի և վերածնված Հայոց աշխարհի համար եղավ աղոթքով, աշխատանքով ու ստեղծագործություններով հարուստ պատմական տարի:

Եկեղեցական-ազգային տեսակետից 1973 թվականը դարձյալ հիշատակելի տարի հանդիսացավ նրանով, որ Հայաստանյայց առաքելական եկեղեցին, Մայր Աթոռ ս. Էջմիածնի օրհնության և հովանու ներքո ու Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի անմիջական ղեկավարության տակ, շարունակեց իր նախախնամական հոգևոր ու պատմական առաքելությունը հայ ժողովրդի կյանքում թե՛ ի հայրենիս և թե՛ ի սփյուռս աշխարհի:

Ամեն տեղ տոնական ու անխափան հրնչեցին եկեղեցու զանգերը և հյուրընկալորեն

բաց և պայծառ մնացին մեր աղոթքի տները հայ հավատացյալ հոգիների առաջ:

Պետք է սրտագին գոհունակությամբ և երախտագիտությամբ արձանագրել, ի միաթարություն մեր հավատացյալ ժողովրդի, որ Հայոց Հայրապետի անմիջական հսկողությամբ և ղեկավարությամբ այս տարի է՝ խաղաղ ու արդյունավետ պայմանների մեջ ընթացան Մայր Աթոռի հոգևոր, մշակութային, կրթական, վանական շինարարական ու կազմակերպչական աշխատանքները և մեր ներքին թեմական եկեղեցական կյանքը:

Սփյուռքում ևս հայ եկեղեցին ու հոգևորականությունը, մեր ազգային-եկեղեցական կազմակերպությունները, մշակութային և այլ հաստատություններ անցնող տարում, ի գին հուսադրիչ երևույթների և սրտագին ջանքերի, բոլորեցին եկեղեցաշեն ու ազգանկեր գործունեության բեղմնավոր և խոստումնալից մի շրջան: Սփյուռքի բոլոր հորիզոնների տակ հայ ժողովուրդը շարունակեց բոլորվել իր Մայր եկեղեցու շուրջ, շարունակեց իր խաղաղ, օրինապահ և բնականոն կյանքը՝ շեղմացած իր նախնիների հավատով, ամուր կանգնած ազգային իր ավանդությունների վրա, գրահաված ջերմ ու իրավ հայրենասիրությամբ:

Հայ ժողովուրդն իր վերածնված մայր հայրենիքում, իր հայրենի սրբազան հողի վրա, իր հարազատ պետականության ապահով ու խաղաղ պայմաններում նոր տարին դիմավորում է արդար հպարտությամբ, շինարար ու ստեղծագործ աշխատանքի պայմաններում՝ բառացիորեն հրաշքի համագոր սխրագործություններ, նվաճումներ արձանագրելով հայ մշակույթի, հայ արվեստի, գիտության, գրականության, ժողովրդական տնտեսության, լուսավորության, առողջապահության, գյուղատնտեսության բնագավառում, իր հոգևոր, նոր կյանքի կերտման ապարեզում:

1973 թվականը արդարացիորեն եղավ հաղթանակների, կառուցումների, խիզախումների տարի: Ծարք մտան մշակույթի նոր օջախներ, գիտության կաճառներ, արդյունաբերական նոր ձեռնարկություններ, էլեկտրակայաններ, ատոմակայան: Այգեստաններ դարձան խոպան նոր տարածություններ, և մեր ժողովրդի հերոսական, հայրենաշեն աշխատանքով ամբարվեց հազար բերք ու բարիք: Չեղք բերված այս հոգևոր, նյութական բարիքներն է՛լ ավելի ամրապնդում են մեր հայրենիքի հզորությունը:

Անցնող տարին դարձավ նաև խաղաղության տարի: Հանգավ պատերազմի օջախը, և լայն հեռանկարներ բացվեցին աշխարհի խաղաղության համար, և մարդկությունը սկսեց թեթև շնչել՝ մեծ հույսեր կապելով

կայուն և արդար խաղաղության հաղթանակի համար ողջ աշխարհում:

Մայր Աթոռ ս. Էջմիածինը, հայ ժողովուրդն ու մայր հայրենիքը նոր տարվա շնորհիվ, ավելի քան երբեք, հզոր, միասնական, հավատով լի ու կենսունակ կանգնել են իրենց լուսավոր ապագայի հանդեպ խանդավառող, եկեղեցաշեն, հայրենամուկ հեռանկարների առաջ:

Գալիս է նոր տարին՝ 1974-ը, նոր հույսերի, ձգտումների, թոփաքների և խիզախումների տարին: Մեր եկեղեցին և ժողովուրդը հավատով և լավատեսությամբ են նայում լուսն գալիքին:

Թող բարով գա նոր տարին: Թող 1974 թվականը լինի բովանդակ աշխարհի համար խաղաղության, համերաշխության, խաղաղ գոյակցության տարի:

Թող 1974 թվականը ս. Էջմիածնի հավերժական օրհնության և հովանու ներքո լինի հայ եկեղեցու համար հոգևոր, նոր վերագարթների տարի, ազգային-եկեղեցական միասնության և համերաշխության տարի:

Այս զգացմունքներով և խոհերով, հանուն Ամենայն Հայոց Հայրապետի, «Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը շնորհավորում է բովանդակ հայության Ամանորը և ս. Ծնունդը՝ Հայոց Հայրապետի սուրբ շրթերով բարեմաղթում:

«Թող ավելի լույս լինի և ավելի սեր լինի ձեր բոլորի սրտերում:

Թող ավելի լույս և ավելի սեր լինի բոլոր մարդկանց, բոլոր ժողովուրդների սրտերում, որպեսզի աշխարհում լինի ավելի արդարություն, ավելի ազատություն, ավելի խաղաղություն»:

Եղիցի, եղիցի և եղիցի:

